

— obciążenie European Food kosztami postępowania poniesionymi przez Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelktualnej.

Zarzuty i główne argumenty

Po pierwsze, Sąd nie uwzględnił faktu, że w rozporządzeniach nr 207/2009 ⁽¹⁾ i nr 2868/95 ⁽²⁾ przewidziano dwa rodzaje terminów na przedstawienie dowodów w ramach postępowania przed EUIPO: terminy wskazane w samym prawodawstwie, które nie mogą zatem być przedłużone przez EUIPO; terminy ustalane przez EUIPO w każdym indywidualnym wypadku dla celów sprawnego zarządzania postępowaniem, które mogą być przedłużone na żądanie stron, gdy szczególne okoliczności danego wypadku to uzasadniają. W konsekwencji stwierdzenie Sądu, zgodnie z którym żaden termin nie ma zastosowania do postępowań w sprawie unieważnienia prawa do znaku dotyczących bezwzględnych podstaw odmowy rejestracji, jest błędne.

Po drugie, Sąd nieprawidłowo zrozumiał znaczenie i skutek art. 76 ust. 2 rozporządzenia nr 207/2009. Przepis ten ma zastosowanie do wszystkich rodzajów sporów przed EUIPO i do wszystkich mających zastosowanie terminów, a mianowicie: (i) terminów bezpośrednio określonych w rozporządzeniach nr 207/2009 i nr 2868/95; oraz (ii) terminów określonych przez EUIPO w ramach wykonywania uprawnienia do organizacji prowadzonego przezeń postępowania.

Po trzecie, koncentrując się na akapicie trzecim zasady 50 ust. 1 rozporządzenia nr 2868/95, Sąd nie uwzględnił centralnego aspektu tej zasady wskazanego w akapicie pierwszym tego przepisu, a mianowicie faktu, że Izba Odwoławcza podlega takim samym przepisom proceduralnym jak wydział, który wydał zaskarżoną decyzję. Akapit pierwszy nie ogranicza się do postępowań w sprawie sprzeciwu, lecz ma zastosowanie do wszystkich postępowań, w tym postępowań w sprawie unieważnienia prawa do znaku.

Po czwarte, zaskarżony wyrok narusza art. 76 ust. 2 rozporządzenia nr 207/2009: (i) w zakresie, w jakim nie zastosowano tego przepisu do terminów określonych przez EUIPO; oraz (ii) w zakresie, w jakim pozbawiono Izbę Odwoławczą przysługującego jej uprawnienia do rozpatrzenia na mocy art. 76 ust. 2 rozporządzenia nr 207/2009, czy dowody przedstawione po raz pierwszy powinny zostać uznane za „nowe” – a jeżeli nie – do wykonania uprawnienia dyskrecjonalnego odnoszącego się do dopuszczalności tych dowodów.

Wreszcie, zaskarżony wyrok narusza równowagę między odpowiednimi uprawnieniami proceduralnymi stron, przyznając każdej ze stron postępowania w sprawie unieważnienia prawa do znaku bezwarunkowe prawo do przedstawienia wszelkiego dowodu na każdym etapie postępowania przed EUIPO, w tym na etapie postępowania odwoławczego. Powyższe pozbawia stronę pozwaną etapu badania administracyjnego, gdy strona wnosząca o unieważnienie prawa umyślnie nie przedstawia okoliczności faktycznych lub dowodów – lub istotnych materiałów – przed Wydziałem Unieważnień. Ponadto, przyznanie każdej stronie postępowania w sprawie unieważnienia prawa do znaku bezwarunkowego prawa do przedstawienia wszelkich dowodów na każdym etapie postępowania jest również niezgodne z zasadami ekonomii procesowej i dobrej administracji.

⁽¹⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 207/2009 z dnia 26 lutego 2009 r. w sprawie wspólnotowego znaku towarowego, Dz.U. 2009, L 78, s. 1.

⁽²⁾ Rozporządzenie Komisji (WE) nr 2868/95 z dnia 13 grudnia 1995 r. wykonujące rozporządzenie Rady (WE) nr 40/94 w sprawie wspólnotowego znaku towarowego, Dz.U. 1995, L 303, s. 1.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Amtsgericht Düsseldorf (Niemcy) w dniu 9 grudnia 2016 r. – Florian Hanig/Société Air France SA

(Sprawa C-637/16)

(2017/C 086/10)

Język postępowania: niemiecki

Sąd odsyłający

Amtsgericht Düsseldorf

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Florian Hanig

Strona pozwana: Société Air France SA

Pytanie prejudycjalne

Czy art. 7 ust. 1 zd. 1 lit. b) rozporządzenia (WE) nr 261/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 11 lutego 2004 r. ustanawiającego wspólne zasady odszkodowania i pomocy dla pasażerów w przypadku odmowy przyjęcia na pokład albo odwołania lub dużego opóźnienia lotów, uchylające rozporządzenie (EWG) nr 295/91 ⁽¹⁾ należy tak interpretować, że pojęcie „wewnątrzwspólnotowy” rozciąga się także na terytoria, które zgodnie z załącznikiem II do Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej stanowią „kraje i terytoria zamorskie”, w stosunku do których obowiązują jedynie uregulowane w części czwartej TFUE szczególne zasady stowarzyszania?

⁽¹⁾ Dz.U. L 46, s.1.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Hoge Raad der Nederlanden (Niderlandy) w dniu 15 grudnia 2016 r. – Synthron BV/Astellas Pharma Inc.

(Sprawa C-644/16)

(2017/C 086/11)

Język postępowania: niderlandzki

Sąd odsyłający

Hoge Raad der Nederlanden

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Synthron BV

Strona pozwana: Astellas Pharma Inc.

Pytania prejudycjalne

- 1) a. Czy art. 6 dyrektywy 2004/48 ⁽¹⁾ należy interpretować w ten sposób, że w przypadku podlegającego zastosowaniu kryterium zasadności wniosku o przedłożenie dowodów należy dokonać rozróżnienia według tego, czy strona, do której kieruje się żądanie przedłożenia dowodów jest (utrzymywanym) podmiotem pokrzywdzonym czy osobą trzecią?
  - b. W razie odpowiedzi twierdzącej na to pytanie, w jakim stopniu różnią się wówczas te kryteria?
- 2) a. W wypadku, gdy w odniesieniu do wniosku o przedłożenie dowodów podnosi się, że prawo własności intelektualnej, na podstawie którego występuje się z żądaniem przedłożenia jest nieważne (albo już nie istnieje), to czy wówczas zasadność tego zarzutu podlega ocenie na podstawie tego samego kryterium, co kryterium obowiązujące w odniesieniu do kwestii wiarygodności utrzymywanego naruszenia (przy założeniu istnienia dochodzonego prawa własności intelektualnej)?
  - b. W razie odpowiedzi przeczącej na to pytanie, w jakim stopniu różnią się wówczas te kryteria?
  - c. Czy przy odpowiedzi na pytania 2a) i 2b) należy dokonać rozróżnienia według tego, czy analizowane prawo własności intelektualnej zostało przyznane po tym, jak zbadano jego ważność (jak np. patent europejski) albo czy powstało ono z mocy ustawy (jak np. prawa autorskie)?

⁽¹⁾ Dyrektywa 2004/48/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 29 kwietnia 2004 r. w sprawie egzekwowania praw własności intelektualnej (Dz.U. 2004 L 157, s.45)